

Sygn. akt I C 647/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta Ł. – Powiatowy Urząd Pracy w Ł.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz I. M.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 13 maja 2015 roku przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt I Nc 363/15.

Sygn. akt I C 647/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 maja 2015 r. powód Miasto Ł. – Powiatowy Urząd Pracy, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. oraz I. M. kwoty 47.101,56 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia 10 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych w terminie 14 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż jest w posiadaniu weksla wystawionego przez pozwaną spółkę na zlecenie powoda, który to weksel został poręczony przez pozwanego jako zabezpieczenie realizacji umowy z dnia 25 maja 2012 r. o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Wyplata środków w wysokości 36.596 zł nastąpiła dnia 16 sierpnia 2012 r. W ocenie powoda pozwana spółka naruszyła warunki umowy i nie wywiązała się z zobowiązania wynikającego z umowy polegającego na składaniu regularnych półrocznych oświadczeń o stanie zatrudnienia, udostępnieniu dokumentów związanych z realizacją przedmiotowej umowy oraz informowania urzędu o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na realizację przedmiotowej umowy. Wobec braku dobrowolnego uregulowania należności wystąpienie z powództwem stało się w ocenie powoda konieczne i zasadne.

/pozew k. 3 – 5/

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 maja 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny nakazał pozwany (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. i I. M., aby zapłacili solidarnie na podstawie weksla na rzecz Miasta Ł. Powiatowego Urzędu Pracy kwotę 47.101,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10

stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3.006 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, albo wnieśli w tym terminie zarzuty.

/nakaz zapłaty z dn. 13.05.2015 r. k. 107/

W dniu 3 czerwca 2015 r. pozwany I. M. wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości, wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu pisma pozwany podniósł zarzut braku przedstawienia weksla do zapłaty oraz fakt, iż kwota zasądzzonego roszczenia nie odpowiada należności wynikającej z umowy, a powód nie przedstawił żadnego wiarygodnego obliczenia, z którego wynikałaby zasadność i wysokość żądanej kwoty. Pozwany wskazał nadto, że weksel został wypełniony niezgodnie z deklaracją wekslową i jest obciążony wadami, które powodują niemożność jego utrzymania w mocy. W dacie deklaracji wekslowej i weksla pozwany znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Kwota wskazana w wekslu jak i w deklaracji wekslowej nie została przez powoda wyjaśniona i uzasadniona. Niemożliwym jest w ocenie pozwanego zastrzeżenie w wekslu in blanco obowiązku zapłaty odsetek, chyba że stopa odsetek jest oznaczona na wekslu – a tego warunku nie spełniono. W ocenie pozwanego dochodzenie zwrotu refundacji jest niesłuszne, albowiem powód nie wypowiedział pozwanym umowy o refundację. Nadto pozwany podniósł, iż w dniu wystawienia weksla do zaciągnięcia zobowiązania była konieczna obecność dwóch członków zarządu, a taki wymóg nie został dochowany, a nadto w wekslu błędnie oznaczono remitenta. Pozwany I. M. wskazał również, iż nie był informowany o niewykonaniu bądź nienależytym wykonaniu zobowiązania przez pozwanego (...) sp. z o.o. W ocenie pozwanego w wekslu w sposób błędny oznaczono termin i miejsce płatności weksla.

/zarzuty I. M. k. 111 – 116/

W dniu 9 czerwca 2015 r. zarzuty od powyższego nakazu zapłaty wniósł pozwany (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata.

W uzasadnieniu pisma przedmiotowemu nakazowi pozwany zarzucił naruszenie:

- art. 33 ustawy Prawo wekslowe poprzez podanie na wekslu in blanco załączonym do akt postępowania terminu płatności w sposób nie uwzględniony w tymże artykule ustawy,
- art. 4 ustawy Prawo wekslowe poprzez brak wskazania na wekslu in blanco prawidłowego miejsca płatności weksla,
- art. 10 ustawy Prawo wekslowe poprzez wypełnienie weksla na kwotę wyższą niż wynikająca z deklaracji wekslowej,
- art. 5 w zw. z art. 65 ustawy Prawo wekslowe poprzez brak zastrzeżenia w wekslu zapłaty odsetek, co skutkowało wpisaniem w treść weksla nienależytej kwoty,
- art. 1 pkt 6) ustawy Prawo wekslowe poprzez błędne oznaczenie remitenta w treści weksla,
- naruszenie art. 411 pkt 2 k.c. poprzez uznanie, że wypełnienie przez pozwaną (...) sp. z o.o. postanowień umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego nie czyni zadość zasadom współżycia społecznego, a tym samym nie uzasadnia braku żądania zwrotu roszczenia,
- art. 65 k.c. poprzez błędną wykładnię umowy o refundacji kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego poprzez uznanie, że działania pozwanego nie wyczerpują postanowień zawartej umowy,

- art. 1 ust. 1 i 2 w zw. z art. 46 pkt 1 ppkt 1) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy poprzez uznanie, że działanie spółki (...) sp. z o.o. w Ł. nie zrealizowała celów określonych w ustawie, co stanowić ma podstawę do zwrotu pobranych przez nią środków.

Zdaniem pozwanego roszczenie powoda jest niezasadne także w świetle postanowień umowy oraz celu jaki towarzyszył udzieleniu refundacji stronie pozwanej. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom powoda wskazując, iż należycie wywiązał się z umowy o refundację. Stworzył miejsca pracy, wyposażył je a, także zakupił niezbędny sprzęt. Niemożliwym było jedynie złożenie rzetelnego oświadczenia o zatrudnianiu pracownika J. M. z uwagi na zakwestionowanie jego zatrudnienia przez ZUS. Nadto w ocenie pozwanego kontrola z dnia 17 grudnia 2014 r. została przeprowadzona już po upływie 24 miesięcy od dnia zawarcia umowy o refundację, a więc spółka nie miałaby już nawet obowiązku utrzymywania umówionych miejsc pracy.

/zarzuty pozwanego (...) sp. z o.o. k. 123 – 134/

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny, oddalił wniosek pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

/postanowienie z dn. 26.06.2015 r. k. 161, postanowienie z dn. 28.08.2015 r. k. 194/

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2015 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny, oddalił wniosek pozwanego I. M. o zwolnienie od kosztów sądowych w całości. Postanowieniem z dnia 15 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

/postanowienie z dn. 25.06.2015 r. k. 162, postanowienie z dn. 15.07.2015 r. k. 176/

Pismem z dnia 28 września 2015 r. pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie zarzutów w całości jako bezzasadnych, utrzymanie nakazu zapłaty w mocy w całości oraz zasądzenie dalszych kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/pismo procesowe powoda k. 202 – 204/

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2016 r. pełnomocnik pozwanego wnosił o skierowanie sprawy do mediacji bądź o ugodowe zakończenie postępowania, na co nie wyraził zgody pełnomocnik powoda. W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczas zajęte stanowiska.

/protokół rozprawy z dn. 8.02.2016 r. k. 219 – 225/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powiatowy Urząd Pracy w Ł. jest jednostką organizacyjną powiatu wchodzącą w skład powiatowej administracji zespolonej nie posiadającą osobowości prawnej.

/statut Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. k. 10 – 11/

W dniu 25 maja 2012 r. między Prezydentem Miasta Ł. z upoważnienia którego działał Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł., zwaną (...), zawarta została umowa o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

W § 1 pkt 3 przedmiotem umowy była refundacja poniesionych przez Podmiot kosztów wyposażenia stanowisk dla 2 skierowanych bezrobotnych do kwoty 36.596 zł:

1. Pracownik biurowy do kwoty 16.100 zł (wyposażenie: komputer, oprogramowanie, urządzenie wielofunkcyjne; meble: biurko, fotel, kontener, nadstawka na biurko, regały);
2. Logistyk do kwoty 20.496 zł (samochód ciężarowy; wyposażenie: komputer, oprogramowanie; meble biurowe: biurko, fotel, kontener, regały).

Jako miejsce utworzenia stanowiska pracy i zatrudnienia osób bezrobotnych oznaczono jako Ł., ul. (...). (...)/1.

Strony ustaliły, iż wypłata refundacji nastąpić miała jednorazowo na wskazany rachunek bankowy Podmiotu po przedłożeniu dokumentów, o których mowa w § 3 pkt 2 i 4 umowy oraz po stwierdzeniu utworzenia stanowiska pracy i jego wyposażeniu.

Stosownie do treści § 3 umowy Podmiot w szczególności zobowiązany był m.in. do:

- utrzymania przez co najmniej 24 miesiące stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją (pkt 1.),
- zatrudnienia skierowanego bezrobotnego na wskazanym w § 1 pkt 3 stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 24 miesiące z wynagrodzeniem nie niższym niż 1.500 zł w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia przez Urząd utworzenia stanowiska pracy, do okresu zatrudnienia nie wlicza się udzielonego skierowanemu bezrobotnemu urlopu bezpłatnego w łącznym okresie powyżej 30 dni (pkt 3.),
- niezbywania bez uprzedniej zgody (...) rzeczy zakupionych w ramach przyznanej refundacji (pkt 7.),
- niezwłocznego informowania (...) o każdorazowej zmianie na utworzonym miejscu pracy (pkt 9.),
- przyjęcia do pracy kolejnego bezrobotnego zarejestrowanego u Urzędzie w terminie 60 dni w przypadku, gdy z poprzednio skierowanym bezrobotnym stosunek pracy wygasł lub został rozwiązany z przyczyn niezależnych od Podmiotu oraz przekazania do (...) świadectwa pracy oraz dokumentów wymienionych w § 3 pkt 4 niniejszej umowy (pkt. 10),
- udostępnienia na żądanie (...) wymaganych dokumentów dotyczących realizacji umowy (pkt. 11),
- umożliwienia przeprowadzenia kontroli pracownikom (...) w celu sprawdzenia informacji i dokumentów dotyczących realizacji umowy i weryfikacji w szczególności warunków umowy, o których mowa w § 3 pkt 1 i 3 umowy (pkt 12.),
- przedstawiania w czasie trwania umowy, w okresach półrocznych, wg stanu na dzień 30.06 i 31.12. oświadczeń o zatrudnieniu bezrobotnego, skierowanego w ramach umowy (pkt 13.).

W § 6 ust. 1 pkt a) ppkt 1 i 2 Strony postanowiły, iż Podmiot zobowiązany jest do zwrotu w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania z (...) refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w wypadku złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, zaświadczeń lub informacji do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 2 umowy bądź w razie naruszenia innych warunków umowy.

Strony w § 7 pkt 1. umowy uzgodniły, iż zabezpieczeniem zwrotu przyznanej refundacji w przypadku niedotrzymania warunków umowy jest weksel z poręczeniem wekslowym (awal).

Umowa obowiązywać miała przez okres realizacji warunków określonych umową (§ 8).

W § 9 umowy strony ustaliły, że Urząd zastrzega sobie prawo do odstąpienia od umowy w przypadku niedotrzymania przez Podmiot warunków określonych umową (pkt 1.). Urząd zastrzega sobie możliwość wstrzymania odstąpienia od

umowy wyznaczając nieprzekraczalny termin złożenia wyjaśnień oraz wypełnienia warunków umowy przez Podmiot z zastrzeżeniem, że w razie upływu wyznaczonego terminu Urząd skorzysta z prawa wynikającego z pkt 1. (pkt 2.).

W § 12 umowy uzgodniono, iż strony wszystkie postanowienia umowy uznają za istotne.

/umowa nr (...) k. 98 – 101/

B. M. działając w imieniu (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. złożyła swój podpis na wekslu in blanco dołączonym do umowy nr (...) o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Na wekslu po słowie „poręczam za wystawcę weksla” podpis złożył I. M.. Do weksla in blanco dołączono deklarację wekslową, zgodnie z którą B. M. reprezentująca (...) sp. z o.o. w Ł. jako wystawca własnego weksla in blanco, złożyła powodowi do dyspozycji jeden weksel z poręczeniem wekslowym, z jego wystawienia, które powód miał prawo wypełnić na sumę odpowiadającą jej zadłużeniu wraz z odsetkami ustawowymi wynikającemu z umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego – umowa nr (...) z dnia 25.05.2012 roku oraz weksel ten opatrzyć datą, miejscem płatności według własnego uznania i klauzulą „bez protestu”, zawiadamiając ją o tym listem poleconym pod adresem ul. (...). (...)/1 w Ł.. Na powyższą treść deklaracji wyraził zgodę poręczyciel I. M. oraz jego małżonka L. M..

/weksel k. 13 , deklaracja wekslowa k. 102 - 103/

Powód uzupełnił weksel in blanco w następujący sposób: (...), dnia 23.10.2014 r. Na 47.101,56 zł zapłacimy bez protestu za ten weksel nie na zlecenie Miasta Ł. – Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. sumę czterdzieści siedem tysięcy sto jeden i 56/100 zł Płatny na każde żądanie w (...) BANK SA Oddział w Ł. nr (...).”.

/weksel k. 13/

Do składania oświadczeń woli w imieniu (...) sp. z o.o. upoważniony jest prezes zarządu i wiceprezes zarządu samodzielnie jedynie do kwoty 100.000 zł, zaś powyżej tej kwoty wymagane jest łączne działanie prezesa zarządu i wiceprezesa zarządu.

Prezesem zarządu jest Z. D.. Wiceprezesem zarządu jest B. M.. Prokurentem spółki jest J. M.. Prokura ma charakter samoistny.

Ostatniego wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym dokonano 6 listopada 2014 r.

/wydruk z CI KRS k. 137 – 144/

W dniu 15 czerwca 2012 r. zarejestrowano pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W rubryce właściciel wpisano (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł..

/dowód rejestracyjny k. 153 – 154/

Pierwsza kontrola została przeprowadzona przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł. po zawarciu umowy, a przed zatrudnieniem i refundacją. Wówczas inspektorzy (...) widzieli zakupiony samochód i sprzęt. Kontrola samochodu miała miejsce w P.. W czasie pierwszej kontroli zostały spełnione wszystkie warunki niezbędne do wypłacenia kwoty refundacji. Na stanowisku pracownika biurowego został zatrudniony S. C. zaś na stanowisku logistyka J. M..

Następnie Powiatowy Urząd Pracy w Ł. podjął 2 nieudane próby przeprowadzenia kontroli wykonywania umowy w (...) sp. z o.o. oraz jedną skuteczną. J. M. dostał informację o konieczności przeprowadzenia ostatecznej kontroli co do realizacji zatrudnienia 2 osób przez 24 miesiące. W dniu 5 czerwca 2014 r. podczas niezapowiedzianej kontroli inspektorzy PUP w Ł. nie zastali nikogo w siedzibie firmy. W czasie drugiej kontroli w dniu 22 września 2014 r. były wypełnione wszystkie warunki z wyjątkiem dwóch: zakupionego pojazdu oraz pracownika. Po zwolnieniu pierwszego zatrudnionego na stanowisku pracownika biurowego pracownika nie zatrudniono nikogo innego ze skierowania z PUP w Ł.. W czasie kontroli zakupu pojazdu (...) sp. z o.o. we wrześniu 2014 r. udzielała PUP w Ł. sprzecznych i

niemożliwych do zweryfikowania informacji co stanu i miejsca przechowywania pojazdu. Nie okazano inspektorom samochodu ani dowodu rejestracyjnego pojazdu.

Ostatnia kontrola była zapowiedziana, jednakże po dojechaniu do siedziby firmy nikogo nie zastano.

Kontrole zostały zlecone wskutek niewywiązywania się przez pozwanego (...) sp. z o.o. z obowiązku składania sprawozdań.

/bezsporne, dowód z zeznań świadka E. K. oraz R. K., dowód z przesłuchania J. M. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 8.02.2016 r. k. 219 – 225/

K. R. był zatrudniony w (...) sp. z o.o. przez trzy tygodnie na okresie próbnym. Nie figurował w rejestrze Powiatowego Urzędu Pracy jako osoba bezrobotna i nie został skierowany do zatrudnienia w (...) sp. z o.o. przez PUP w Ł.

/bezsporne, dowód z zeznań świadka E. K. oraz R. K., dowód z przesłuchania J. M. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 8.02.2016 r. k. 219 – 225/

J. M. informował inspektorów PUP w Ł. o tym, że toczy się sprawa przed Sądem Okręgowym o ustalenie istnienia stosunku pracy, wobec czego nie złożył żadnych dokumentów.

/bezsporne, dowód z zeznań świadka E. K. oraz R. K., dowód z przesłuchania J. M. w charakterze strony, protokół rozprawy z dn. 8.02.2016 r. k. 219 – 225/

Pismem z dnia 23 października 2014 r. Powiatowy Urząd Pracy w Ł. wezwał pozwaną (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 47.101,56 zł wynikającej z weksla wystawionego przez spółkę tytułem niedotrzymania warunków umowy z dnia 25 maja 2012 r. określonych w § 3 pkt 1, 8 i 14 w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma. Wezwanie zostało wysłane na adres ul. (...). (...) lok. 1 w Ł.

/wezwanie do zapłaty z dn. 14.11.2014 r. k. 33, potwierdzenie odbioru k. 34 – 35/

W dniu 12 listopada 2014 r. J. M. poinformował powoda o tym, iż sprawa sądowa przeciwko ZUS o ustalenie stosunku pracy odbędzie się 15 grudnia 2014 r. J. M. zobowiązał się do dostarczenia wszystkich niezbędnych, wynikających z umowy dokumentów do powoda w terminie określonym wezwaniem do zapłaty, które powód wysłać miał na adres W. 16 lok. 126.

/protokół przyjęcia interesanta k. 32, notatka służbowa PUP w Ł. z dn. 12.11.2014 r. k. 31/

Pismem z dnia 14 listopada 2014 r. Powiatowy Urząd Pracy w Ł. wezwał pozwaną (...) sp. z o.o. do zapłaty kwoty 47.101,56 zł wynikającej z weksla wystawionego przez spółkę tytułem niedotrzymania warunków umowy z dnia 25 maja 2012 r. określonych w § 3 pkt 1, 8 i 14 w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma. Pismo zostało odebrane przez J. M. oraz L. M. – żonę I. M..

/wezwanie do zapłaty z dn. 14.11.2014 r. k. 28, potwierdzenie odbioru k. 29 – 30/

Pismem z dnia 2 grudnia 2014 r. J. M. działając w imieniu (...) sp. z o.o. w Ł. zwrócił się do Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. z prośbą o wyznaczenie trybu i sposobu umożliwiającego spółce uzupełnienie materiałów i dokumentów do kontroli i tym samym wywiązania się ze złożonych zobowiązań. Pismo zostało złożone bezpośrednio u powoda.

/pismo z dn. 2.12.2014 r. k. 27/

W dniu 17 grudnia 2014 r. inspektorzy Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. przeprowadzili kontrolę zewnętrzną (...) sp. z o.o. celem sprawdzenia realizacji umowy z dnia 25 lutego 2012 r. tj. okazania im samochodu ciężarowego wraz z oryginałem dowodu rejestracyjnego oraz pozostałego wyposażenia zakupionego w ramach zawartej umowy

oraz przedstawienia dokumentów potwierdzających zatrudnienie na refundowanych stanowiskach osób bezrobotnych skierowanych przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł.. W lokalu stanowiącym siedzibę spółki inspektorzy nikogo nie zastali.

/protokół nr (...) z dn. 17.12.2014 r. k. 22 – 25/

Pismem z dnia 30 grudnia 2014 r. Powiatowy Urząd Pracy w Ł. poinformował (...) sp. z o.o. przez prokurenta, iż wobec niedotrzymania warunków umowy oraz uniemożliwienia przeprowadzenia kontroli PUP w Ł. informuje, iż przekazuje akta sprawy do Wydziału Windykacji (...). Pismo nie zostało pobrane przez prokurenta w terminie.

/pismo z dn. 30.12.2014 r. k. 14, potwierdzenie odbioru k. 15/

Pismem z dnia 14 stycznia 2015 r. PUP w Ł. poinformował, iż wobec niespełnienia przez (...) sp. z o.o. w Ł. ustaleń poczynionych z prokurentem J. M., uniemożliwienia przeprowadzenia przez pracowników Urzędu kontroli, a także niedokonania spłaty należności określonej w wezwaniu do zapłaty z 14 listopada 2014 r. sprawa zostanie przekazana na drogę postępowania sądowego w celu wyegzekwowania należności. Pismo zostało osobiście doręczone I. M., zaś spółka nie odebrała przesyłki w terminie.

/pismo z dn. 14.01.2015 r. k. 16, potwierdzenia odbioru k. 17 – 18 verte/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności w oparciu o dowody z dokumentów przedstawionych przez strony, w tym umowy zawartej między stronami, a także w oparciu o dowody z zeznań świadków i z przesłuchania J. M. w charakterze strony. Podkreślenia wymaga fakt, iż fakt nie zatrudnienia przez część okresu obowiązywania umowy na stanowisku pracownika biurowego osoby skierowanej przez Powiatowy Urząd Pracy pozostawał bezsporny między stronami, co pozwoliło Sądowi dokonać ustaleń faktycznych na podstawie art. 229 i 230 k.p.c.

Sąd pominął dowód z notatek służbowych M. K. – pracownika PUP w Ł. oraz J. M. z uwagi na fakt, iż pozostawały one ze sobą w sprzeczności, a nadto nie były one niezbędne dla wydania rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Wniesione przez pozwanych solidarnie (...) sp. z o.o. oraz I. M. zarzuty od nakazu zapłaty należy uznać za bezzasadne, w związku z czym nakaz zapłaty z dnia 13 maja 2015 r. należało utrzymać w mocy w całości.

Stosownie do treści art. 493 § 1 k.p.c. jeżeli w postępowaniu został wydany nakaz zapłaty pozwany w zarzutach winien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości czy w części, a także przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Wskazuje się, iż zarzuty, za pomocą których pozwany może się bronić dzielą się na zarzuty o charakterze procesowym, tj. odnoszącym się do ważności weksla i na zarzuty o charakterze materialnym - odnoszące się do stosunku podstawowego.

W pierwszym rzędzie wymaga ustosunkowanie się do zarzutów formalnych dotyczących ważności weksla. Stosownie do regulacji zawartej w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. prawo wekslowe (Dz. U. z dnia 11 maja 1936 r. z późn. zm.) weksel własny zawiera:

- 1) nazwę "weksel" w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go wystawiono;
- 2) przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;
- 3) oznaczenie terminu płatności;

- 4) oznaczenie miejsca płatności;
- 5) nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana;
- 6) oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksłu;
- 7) podpis wystawcy weksłu.

Art. 102 komentowanej ustawy przewiduje, iż dokument, któremu brak jednej z cech, wskazanych w artykule poprzedzającym, nie będzie zasadniczo uważany za weksel własny. Art. 101 u.p.w. wyznacza więc warunki formalne, determinujące ważność weksla.

Powódka w zakresie nieważności weksla podniosła następujące kwestie: nieprawidłowe oznaczenie w wekslu terminu jego płatności, brak wskazania na wekslu in blanco prawidłowego miejsca płatności weksla, błędne oznaczenie remitenta w treści weksla, brak przedstawienia weksla do zapłaty, nieważność weksla poprzez podpisanie przez tylko jednego członka zarządu podczas gdy do zaciągnięcia zobowiązania była konieczna reprezentacja dwóch członków Zarządu spółki. W ocenie Sądu wszystkie podniesione zarzuty są bezpodstawne.

Stosownie do treści art. 33 prawa wekslowego weksel może być płatny: za okazaniem, w pewien czas po okazaniu, w pewien czas po dacie, w oznaczonym dniu. Weksle z innymi terminami płatności lub z kilku następującymi po sobie terminami są nieważne. W ocenie Sądu powód w sposób należyty oznaczył termin płatności weksla na „na każde żądanie”. Strony uzgodniły więc, iż weksel będzie płatny za okazaniem, a więc prawidłowo oznaczyły termin płatności weksla. Wskazać należy, iż oznaczenie dodatkowej daty oprócz wyrażenia „na każde żądanie” prowadziłoby do nieważności weksla.

Remitent nadto należycie wskazał miejsce płatności weksla jako Ł., albowiem stosownie do treści art. 102 zd. trzecie ustawy Prawo wekslowe w braku osobnego oznaczenia, miejsce wystawienia weksłu uważa się za miejsce płatności, a także za miejsce zamieszkania wystawcy. W ocenie Sądu prawidłowości oznaczenia miejsca płatności nie przeczy fakt, iż na wekslu podany został numer rachunku bankowego powoda z podaniem siedziby oddziału banku prowadzącego rachunek.

Jak słusznie wskazał powód oznaczenia remitenta w wekslu nie sposób uznać za nieprawidłowe. W niniejszej sprawie stroną powodową jest Miasto Ł.. Określenie powoda Miasta Ł. jako Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. stanowi dodatkowe określenie jednostki organizacyjnej powiatu z której działalnością związane jest dochodzone roszczenie. Stosownie bowiem do treści statutu Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. stanowiącym załącznik do uchwały nr XXII/3777/11 Rady Miejskiej w Ł. z dnia 13 października 2011 r. (Dz.Urz. Woj. (...) nr 298, poz. 3023) Powiatowy Urząd Pracy w Ł. jest jednostką powiatu wchodzącą w skład powiatowej administracji zespolonej. Tym samym Powiatowy Urząd Pracy w Ł. nie posiada osobowości prawnej. Organem nadzorującym Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. jest Prezydent Miasta Ł.. Miasto Ł., posiadające status miasta na prawach powiatu, na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym z dnia 5 czerwca 1998 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 595) posiada osobowość prawną. Miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w ustawie, zaś funkcję organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miasta, prezydent miasta. W konsekwencji zatem weksel zawiera prawidłowe oznaczenie remitenta.

Nietrafiony jest również zarzut braku przedstawienia weksla do zapłaty. Uznaje się bowiem, iż w przypadku weksla in blanco, z miejscem płatności w siedzibie wierzyciela, przedstawienie weksla nie jest konieczne. Pismem z dnia 14 listopada 2014 r. pozwani zostali zaś wezwani do zapłaty kwoty wynikającej z weksla.

W ocenie Sądu pozwani nie zdołali także w żaden sposób wykazać, aby weksel został wystawiony w sposób sprzeczny z reprezentacją. Z danych figurujących w Krajowym Rejestrze Sądowym wynika, iż do zaciągania zobowiązań poniżej 100.000 zł uprawniony jest Prezes Zarządu oraz Wiceprezes Zarządu samodzielnie. Wystawienie weksla in blanco wraz z deklaracją wekslową upoważniającą do wystawienia weksla na sumę odpowiadającą jej zadłużeniu

wraz z odsetkami ustawowymi wynikającemu z umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego – umowa nr (...) z dnia 25.05.2012 roku przez B. M. będącą Wiceprezesem Zarządu mieściło się zatem w zakresie umocowania samodzielnego działania B. M.. Podnoszący okoliczność przeciwną pozwani winni wykazać, iż w chwili zaciągnięcia zobowiązania reprezentacja (...) sp. z o.o. w Ł. była nieprawidłowa. Wobec nie przedstawienia dowodu w tym przedmiocie twierdzenie pozwanych pozostało gołosłowne.

Przechodząc do oceny podniesionych przez pozwanych zarzutów materialnych, uznać je należy za również chybione.

W orzecznictwie utrwaliło się pojęcie przeniesienia sporu z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego na płaszczyznę stosunku prawa cywilnego jako określenie objęcia sporem w postępowaniu nakazowym stosunku podstawowego. Określenie to nie oznacza jednak zupełnego zastąpienia dotychczasowego sporu na tle stosunku wekslowego, sporem dotyczącym stosunku podlegającego powszechnemu prawu cywilnemu, a uwzględnienie stosunku podstawowego w ramach oceny zasadności dochodzonego roszczenia wekslowego. Podsumowując – w dalszym ciągu przedmiotem sporu jest roszczenie wekslowe, z tą tylko różnicą, że przy uwzględnieniu również stosunku podstawowego (por. wyrok Sądu Najwyższego V CSK 86/06 z dnia 22 czerwca 2006 r., LEX nr 1101689).

Z chwilą wystawienia weksla in blanco i wręczenia go wierzycielowi między wystawcą weksla lub akceptantem, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony dochodzi do zawarcia porozumienia, które wskazuje sposób jego uzupełnienia. W istocie swej porozumienie stanowi umowę zawieraną pomiędzy odbiorcą weksla, a wystawcą weksla lub akceptantem, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego. Przepis art. 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo Wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 ze zm.) nie wymaga żadnej szczególnej formy takiego porozumienia wekslowego. Może być więc ono zarówno pisemne, jak i ustne, może zostać osiągnięte w sposób wyraźny lub dorozumiany.

Weksel własny in blanco powinien być wypełniony zgodnie z porozumieniem zawartym między podpisanym na wekslu, a osobą, której weksel ten wręczono. Porozumienie ma więc bardzo istotne znaczenie, gdyż osobie podpisanej na wekslu przysługuje zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem. Zarzut ten jest skuteczny zarówno wobec bezpośredniego kontrahenta, któremu osoba podpisana na wekslu in blanco weksel wręczyła, jak i osoby, która nabywając weksel po wypełnieniu była w złej wierze lub dopuściła się niedbalstwa (art. 10 w zw. z art. 103 Prawa wekslowego). Jest oparty o twierdzenie, iż celem wystawionego przez pozwanego na rzecz powoda i załączonego do pozwu weksla in blanco, było zabezpieczenie wierzycielności wynikającej z określonego stosunku. W konsekwencji upoważnienie powoda obejmuje wyłącznie uzupełnienie weksla stosownie do treści porozumienia z pozwanym. Powiązanie stosunku podstawowego względem roszczenia wekslowego powoduje, że wekslobiorca w zasadzie nie może na podstawie prawa wekslowego uzyskać wobec wystawcy weksla własnego więcej praw niż mu przysługuje w ramach stosunku, z którego wynika podlegająca zabezpieczeniu wierzycielność, czyli w ramach tzw. stosunku podstawowego względem roszczenia wekslowego (por. uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego: Izby Cywilnej oraz Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 1972 r., III PZP 17/70, OSNC 1973/5/72). Zarzut wypełnienia weksla in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem zgłoszony skutecznie, nie stanowi przyczyny nieważności weksla, ani nie uchyla w całości zobowiązania wekslowego wystawcy co do zasady. Konsekwencją skutecznego zarzutu jest ograniczenie lub modyfikacja zobowiązania wekslowego. Odpowiedzialność dłużnika będzie się kształtowała wyłącznie w granicach odpowiadających jego woli (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 25 października 1927 r., Rw. 1677/26, (...) 1928, poz. 35; z dnia 12 listopada 1931 r., Rw. 2354/31, OSP 1932, poz. 150; z dnia 26 stycznia 2001 r., I CKN 25/00, OSN 2001, nr 7-8, poz. 117 oraz z dnia 22 czerwca 2006 r., V CSK 70/06, OSN 2007, nr 4, poz. 59). Celem wystawienia weksla in blanco jest zabezpieczenie, co w konsekwencji powoduje obowiązek utrzymania zobowiązania wekslowego w granicach zawartego wcześniej porozumienia.

Zgodnie z ogólną regułą z art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar dowodu, że weksel został wypełniony z naruszeniem porozumienia spoczywa na dłużniku wekslowym, ponieważ to on wywodzi z tej okoliczności skutki prawne. W tym celu może on korzystać z każdego środka dowodowego, jaki został przewidziany w Kodeksie postępowania cywilnego, nie wyłączając z tego katalogu dowodu z zeznań świadków.

Uwzględniając powyższe za bezzasadny uznać należało także zarzut pozwanych dotyczący wypełnienia weksla niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej. Podkreślić należy, iż za niezgodne z porozumieniem można uznać jedynie takie uzupełnienie weksla przez remitenta które sprzeciwia się wykładni porozumienia. Deklaracja wekslowa jest bowiem traktowana jako wiążąca umowa stron. Wobec posiadacza, z którym została zawarta umowa można podnieść zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem, przy czym ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na dłużniku wekslowym (por. orzeczenie SN z dnia 24.10.1962r., 2 CR 967/61, OSNCP 1964/2/27). W niniejszej sprawie z deklaracji wekslowej w sposób jednoznaczny wynika, iż powód był uprawniony do wystawienia weksla na sumę odpowiadającą jej zadłużeniu wraz z odsetkami ustawowymi wynikającymi z umowy o refundację. Wypełniając weksel powód nie musiał zatem w jego treści wskazywać wysokości dochodzonych odsetek ani żadnych innych postanowień, gdyż takiego wymogu nie wskazano w deklaracji wekslowej. Treść porozumienia wekslowego w tym zakresie jest jasna i nie wymaga interpretacji oświadczeń woli stosownie do treści art. 65 k.c. W ocenie Sądu, przedstawione przez powoda dowody pozwalają ustalić, że powód wykazał, iż wypełnił weksel zgodnie z deklaracją wekslową, a więc że kwota wpisana w wekslu odpowiada rzeczywistemu zadłużeniu pozwanego wynikającemu z zawartej pomiędzy stronami umowy o refundację. Wobec niepodjęcia nawet przez pozwanych próby sprecyzowania, na czym polegać miałyby nieprawidłowość wystawienia weksla, Sąd zarzut ten uznał za nieudowodniony.

Wobec powyższego zarzut pozwanych należy uznać za chybiony.

Przechodząc do dalszych rozważań wskazać należy, iż Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do uznania, iż łącząca strony umowa o refundację była nieważna z uwagi na stan wyłączający świadome powzięcie decyzji i swobodne wyrażenie woli. Pozwani nie tylko nie przedstawili jakichkolwiek dowodów mogących wykazać przedmiotową okoliczność, ale też zarzutu tego nie sprecyzowali. Wobec tych okoliczności Sąd uznał zarzut za nieudowodniony.

Stosownie do treści art. 65 § 1 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (§ 2). Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego (art. 353¹ k.c.).

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, iż pozwana (...) sp. z o.o. w Ł. nie wywiązała się z warunków umowy łączącej ją z pozwaną, a zatem na podstawie § 6 ust. 1 pkt a) ppkt 1 i 2 umowy o refundację była upoważniona do dochodzenia zwrotu refundacji. Stosownie do § 6 ust. 1 pkt a) ppkt 1 i 2 obowiązek zwrotu refundacji aktualizował się w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania z (...) refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w wypadku złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, zaświadczeń lub informacji do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 2 umowy bądź w razie naruszenia innych warunków umowy, natomiast w § 12 umowy strony uzgodniły, iż wszystkie postanowienia umowy uznają za istotne. W konsekwencji niewypełnienie zatem choćby zobowiązania ciążącego na (...) sp. z o.o. w okresie 24 miesięcy od dnia wypłaty refundacji tj. od dnia 16 sierpnia 2012 r. aktualizowało obowiązek zwrotu refundacji. Pozwany tymczasem nie wywiązał się z szeregu ciążących na nim obowiązków, w tym m.in. utrzymania przez co najmniej 24 miesiące stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją i zatrudniania na nich skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy z wynagrodzeniem nie niższym niż 1.500 zł w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia przez Urząd utworzenia stanowiska pracy, niezbywania bez uprzedniej zgody (...) rzeczy zakupionych w ramach przyznanej refundacji, przedstawiania w czasie trwania umowy, w okresach półrocznych, wg stanu na dzień 30.06 i 31.12. oświadczeń o zatrudnianiu bezrobotnego, skierowanego w ramach umowy, umożliwienie przeprowadzania kontroli.

Bezspornym w sprawie pozostaje, iż w czasie obowiązywania umowy nie pozostawali zatrudnieni dwaj pracownicy skierowani do zatrudnienia przez Powiatowy Urząd Pracy w Ł.. Przy ocenie niewywiązania się z tego obowiązku przez pozwanego (...) sp. z o.o. decydujące znaczenie miała nie sporna kwestia pozostawiania w stosunku pracy na stanowisku logistyka przez prokurenta J. M., a bezsporna okoliczność, iż stanowisko pracownika biurowego

po zwolnieniu S. C. w trakcie obowiązywania umowy o refundację nie zostało następnie obsadzone stosownie do postanowień umowy tj. przez osobę skierowaną przez Urząd Pracy. Nadto pozwany nie udźwignął ciężaru dowodu w przedmiocie wywiązania się z obowiązku składania powodowi półrocznych oświadczeń o zatrudnianiu bezrobotnego skierowanego w ramach umowy. Za wywiązanie się z takiego obowiązku bowiem nie sposób uznać informowanie przez prokurenta pozwanego, że nie może się tymczasowo rzetelnie z obowiązku wywiązać. Za nieudowodnione należy również uznać podnoszone przez pozwanego okoliczności mające uzasadnić uchylanie się przez niego od umożliwienia powodowi przeprowadzenia kompleksowej kontroli wykonywania warunków umowy, w tym w szczególności niezbywania refundowanych składników majątku w postaci samochodu ciężarowego. Pozwany przedstawił w tym przedmiocie jedynie kserokopię dowodu rejestracyjnego poświadczającego wyłącznie fakt, że w dniu 15 czerwca 2012 r. zarejestrowano pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zaś w rubryce właściciel wpisano (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł.. Brak jest zatem wykazania dalszego stanu właścicielskiego pojazdu. Odmowę przedstawienia powodowi oryginału dowodu rejestracyjnego pojazdu należy poczytywać za niewykonanie obowiązku wynikającego z umowy o refundację.

Podkreślić należy, iż niespełnienie choćby jednego ze wskazanych obowiązków powodowało obowiązek zwrotu refundacji. Sąd nie znalazł podstaw do uznania, iż treść lub cel zawartej przez strony sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W szczególności w ocenie Sądu obowiązek zwrotu refundacji nie narusza art. 1 ust. 1 i 2 w zw. z art. 46 pkt 1 ppkt 1) ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 149). Przepisy te przewidują, iż starosta z Funduszu Pracy może zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, zaś działanie to ma na celu realizację zadań państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej przez instytucje rynku pracy działające w celu pełnego i produktywnego zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich, osiągnięcia wysokiej jakości pracy, wzmocnienia integracji oraz solidarności społecznej, zwiększania mobilności na rynku pracy. Wobec ustalenia w sposób bezsporny, iż pozwana nie wywiązała się z obowiązku zatrudnienia przez okres całych 24 miesięcy obowiązywania umowy dwóch podmiotów skierowanych do zatrudnienia przez PUP w Ł., zarzut ten jest bezprzedmiotowy, albowiem w sposób oczywisty pozwany (...) sp. z o.o. nie zrealizowała celów, dla których instytucja dofinansowania wyposażenia miejsc pracy została wprowadzona.

Słusznie wskazali pozwani, iż powód nie wypowiedział umowy z dnia 25 maja 2012 r. Jednakże, po dokonaniu wykładni postanowień przedmiotowej umowy Sąd ustalił, iż wypowiedzenie takie nie było konieczne do dochodzenia zwrotu refundacji. Wykładnia taka wynika z porównania § 6 ust. 1 pkt a) ppkt 1 i 2 oraz § 9 postanowień umowy, z którego jednoznacznie wynika, iż obowiązek zwrotu refundacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania z (...) wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w wypadku złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, zaświadczeń lub informacji do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 2 umowy bądź w razie naruszenia innych warunków umowy został przez strony ustalony niezależnie od możliwości wypowiedzenia przez PUP w Ł. umowy refundację. Powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, a następnie skorzystał z uprawnienia przysługującego mu na podstawie § 6 ust. 1 pkt a) ppkt 1 i 2 umowy. Brak wypowiedzenia umowy nie rodził zatem bezpodstawności dochodzenia zwrotu refundacji.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, iż pozwany (...) sp. z o.o. naruszył postanowienia umowy o refundację z dnia 25 maja 2012 r., wobec czego dochodzenie przez powoda zwrotu kwoty refundacji wraz z odsetkami ustawowymi było zasadne.

Z powyższych względów na uwzględnienie nie zasługują również tożsame z zarzutami (...) sp. z o.o. w Ł. zarzuty zgłoszone przez pozwanego I. M., jako poręczyciela wekslowego. Stosownie do treści art. 32 prawa wekslowego poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej.

A contrario zatem nieważność zobowiązania wekslowego osoby, za którą udziela się poręczenia nie unieważnia poręczyciela z wyjątkiem wady formalnej weksła (por. SN w wyroku z dn. 23.10.1986 r., IV PR 320/86).

Po rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż zarzuty wniesione przez pozwanych były bezpodstawne i co do zasady nie zasługiwały na uwzględnienie. Mając to wszystko na uwadze, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. wydał wyrok, w którym utrzymał w mocy w całości nakaz zapłaty wydany w dniu 13 maja 2015 r. w sprawie I Nc 363/15.